

מ"ת 25964/12/17 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד אסי אבוטבול, ינון ציון פרץ

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 25964-12-17 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אבוטבול(עציר) ואח'
תיק חיצוני: .

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת פרקליטות מחוז צפון- פלילי
נגד
המשיבים
1. אסי אבוטבול (עציר)
2. ינון ציון פרץ (עציר)

החלטה

זוהי בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום אשר מייחס להם, בחמשת האישומים שבו, עבירות **סחר בסמים**, בהתאם לסעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים, **הדחת קטינים לסמים**, בהתאם לסעיף 21(א)(1) (לפקודה), **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית**, בהתאם לסעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודה.

עבירות הסמים שפורטו לעיל, מיוחסות לשני המשיבים יחדיו, כמבצעים בצוותא, בהתאם לסעיף 29 לחוק העונשין.

בנוסף - למשיב מס' 1 מיוחסת, בסעיף החמישי והאחרון לכתב האישום, גם שלוש עבירות של **החזקת סכין ואגרופן שלא כדין**, על פי סעיף 186 לחוק העונשין, ואילו למשיב מס' 2 בלבד, מיוחסות בנפרד גם עבירות של **שיבוש מהלכי משפט**, על פי סעיף 244 לחוק העונשין, וכן **נסיון להשמדת ראיה** בהתאם לסעיפים 242+25 לחוק.

2. מדובר בעבירות שבוצעו, על פי כתב האישום, ביום 30/11/17 (להלן: "**יום האירוע**"), ועניין סחר בסמים מסוג קנאביס, אשר המשיבים ביצעו לארבעה לקוחות, ששמם מצויין בארבעה מתוך חמשת האישומים, באמצעות רשת קבוצות צ'אט ייעודית לסחר בקנאביס, המכונה "**טלגראם**".

החלק המקדמי בכתב האישום כלל הסבר לגבי רשת ה"**טלגראם**". צויין באותו מבוא, כי ניתן, באמצעות

ה"טלגראס" להזמין משלוחי קנבוס בכמויות שונות, וכי הסם המוזמן מסופק לכתובת אליה מוזמן. ניתן באמצעות אותה רשת לפרסם ביקורת על איכות החומר שסופק, ועל טיב השרות.

עוד צויין, כי רשת הטלגראס עושה שימוש באפליקציה ששמה "טלגראם", המשמשת להעברת מסרים מידיים עם דגש על פרטיות המסרים וזמינותם. צויין כי המסרים מוצפנים, וכי ניתן לקבוע כי יימחקו אחר זמן מה.

צויין במבוא כי המשיב מס' 2 היה עובר ליום האירוע "סוחר מאושר" מטעם ה"טלגראס" (להלן: **"טלגראס"** או **"האפליקציה"**).

צויין כי המשיבים עשו שימוש ברכב מסוג פורד פוקוס (להלן: **"הרכב"**).

3. האישומים שמספרם 1-4 מייחסים למשיבים, כאמור, עבירות סחר בסמים, שביצעו השניים ביום האירוע, באזור אצבע הגליל, ושבמסגרתן סיפקו סמים מסוג קנאביס ללקוחות אשר בצעו הזמנה ב"טלגראס". בשני האישומים הראשונים, היו הלקוחות שקנו מהמשיבים את הסמים קטינים, ולפיכך הואשמו המשיבים גם בעבירת הדחת קטין לסמים מסוכנים.

על פי האישום הראשון, מכרו המשיבים גרם אחד של סם מסוג קנאביס, תמורת 100 ₪, לקטין בן 17 בשם ר"ר, אשר ביצע ביום האירוע בסמוך לשעה 13.00, הזמנה באפליקציה, ושלח תמונה של תעודת הזהות שלו ושל חשבון הפייסבוק שלו, לשם זיהוי.

צויין כי המשיבים חזרו טלפונית לאותו קטין, בסמוך לשעה 13.23, ותיאמו מקום מפגש לעסקה, וכי תוך מספר דקות נוסף, הגיעו השניים ברכב ליישוב שדה אליעזר, שם מסרו לקטין ר"ר אץ הסם תמורת 100 ₪.

על פי האישום השני, מכרו המשיבים באופן ובשיטה דומים, 5 גר' קנביס לקטין נוסף בן 17, תמורת 400 ₪, צויין כי הפעם התבצעה הספקת הסם וגביית התשלום באתר הקיאקים בכפר בלום, שם נקבע מקום המפגש בטלפון. גם קטין זה השאיר בעת ההזמנה צילום של תעודת הזהות שלו ותמונה של חשבון הפייסבוק, לשם זיהוי.

באישום השלישי מיוחסת עסקת סם נוספת, שבה מכרו המשיבים בסמוך לשעה 14.30, 5 גרם קנבוס, תמורת 450 ₪, ללקוח נוסף, באסל אבו סאלח, אשר ביצע הזמנה ב"טלגראס" זמן קצר קודם לכן, ואשר עמו בוצעה העסקה, לאחר תיאום טלפוני, באזור התעשייה הצפוני של קריית שמונה.

האישום הרביעי מייחס למשיבים עסקת סמים נוספת, שבוצעה באותו אופן, תוך הזמנה ב"טלגראס" ותיאום טלפוני, הפעם עם בגיר בשם רואד זהוה, שקנה מהמשיבים חצי גרם קנביס תמורת 100 ₪, בקניון נחמיה בקרית שמונה, בסמוך לשעה 20.21.

האישום החמישי והאחרון מייחס למשיבים החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיקו ברכב הפורד, ביום האירוע בסמוך לשעה 21.30, ארבע שקיות, ובהן סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של כ- 50 גרם, יחד עם נייר מקופל ובו עוד 0.4 גר' סם זהה, וכן משקל אלקטרוני ועליו שרידי סם מסוג קנבוס.

צוין שרכבם של המשיבים עורר אתך חשדם של שוטרים בניידת שהזדמנה למקום בעקבות התנהגותם החשודה, וכי הסמים והמשקל התגלו בחיפוש שנערך ברכב.

צוין כי באותו חיפוש נמצאו ברכב גם שני סכינים ואגרופן, אשר החזקתם מיוחסת למשיב 1.

המשיב מס' 2 החביא, תוך החיפוש, שלוש שקיות עם סם קנביס במשקל כולל של כ-3 גרם בתחתוניו, יחד עם שקיות שנועדו לחלוקת הסם. וכשהגיע לתחנת המשטרה, ניגש לשרותים, וביקש להשליך את השקיות והסמים לאסלה - כל זאת במטרה למנוע את השימוש בהם כראיה, ולשבש הליך שיפוטי.

4. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

5. באי כוחם של שני המשיבים לא שללו את קיומו של בסיס ראיתי לכאורה, ואולם העלו שורה ארוכה של טיעונים המכוונים, לדידם, לפגמים ראיתיים משמעותיים בחומר החקירה, עד כי בקשו שייקבע כי קיימת חולשה ראיתית משמעותית בנקודות מרכזיות בכתב האישום.

באשר להחזקת הסמים והמשקל ברכב, אשר נתפסו, כמפורט בכתב האישום, בחיפוש שנעשה ברכב לאחר שהמשיבים עוררו את חשדם של שוטרים בניידת - הוסכם כי אכן הסמים הוחזקו ברכב, ואולם נטען כי קיים ספק ממשי אם החיפוש שנערך היה חוקי בהתאם לכללים שהוכתבו בהלכת בן חיים.

לגבי עבירת הסחר בסמים, באמצעות אפליקציית ה"טלגראם" - נטען כי חומר הראיות אינו מוכיח כנדרש כי תוכנהאו אפליקציה כזו אכן שימשה לעסקאות סמים במקרה זה. צוין כי אין בחומר החקירה ראיה מדעית מספקת, אף לא "רשומה מוסדית", המחוייבת, על פי הנטען, מקום בו קיימת כוונה להוכיח עניין טכנולוגי. ב"כ המשיב 1 אף טען כי מדובר ב"פולקלור" אשר לא ניתן לטעון לגבי קיומו באישום פלילי בלא ראיות מדעיות כנדרש, וכי לפיכך, כל ראיה הנסמכת על טענה באשר לטיבה של אותה אפליקציית "טלגראם" (דוגמת הטענה כי מי שמבצע הזמנה באותה אפליקציה, מזדהה בתעודת זהות מצולמת) - דינה להידחות.

באשר לעבירת הדחת קטין לסם בשני מקרים, נטען כי חומר הראיות אינו מוכיח, אף לא לכאורה, שהייתה למשיבים מודעות לגבי גילם של הקטינים, וכי כבר בשלב ראשוני זה יש לדרוש מהמבקשת להוכיח לכאורה את מודעותם של המשיבים לגילם של הקטינים. צוין כי המשיב מס' 1 כלל לא נשאל אם ידע או לא ידע שחלק

מהלקוחות הנם קטינים, וכי בכך מתקיים מחדל חקירתי.

צוין כי זיהויים של המשיבים כמי שבצעו את העסקאות הנו זיהוי ברמה נמוכה ביותר, וכי גם זיהוי הרכב, שנעשה על ידי אחד הקטינים, איננו ממצא בעל משקל ראייתי משמעותי בשל פגמים. בנוסף, צוין כי לא נעשה עימות של המשיבים עם שני הקטינים.

ב"כ המשיב מס' 1 צוין כי לא מתקיים מצע ראייתי לגבי מרשו, אשר בניגוד למשיב מס' 2 לא נטען שהוא "סוחר מורשה" באפליקציה, וכי לפיכך דיני הביצוע בצוותא אינם חלים עליו, והוא לכל היותר בבחינת "מסייע" לעבירות.

ב"כ המשיב 1 הסכים כי מתקיימות ראיות לעבירת החזקת הסכינים והאגרופן על ידי המשיב 1, אך סייג את הסכמתו בעניין זה, בטענה שגרסת משיב זה, על כך שהוא מחזיק בסכין לשם עיסוק בדיג, לא נבדקה על ידי המשטרה.

ב"כ המשיב 2 אישר כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי עבירות שיבוש מהלכי משפט ונסיון להשמדת ראיה המיוחסות למשיב 2.

על בסיס החוסרים והכשלים שלגביהם הצביעו ב"כ המשיבים בחומר הראיות, טענו הסנגורים כי יש לשחרר את המשיבים לחלופות מעצר בהקדם, בלא דחיית ההחלטה לשם קבלת תסקיר.

6. בחנתי, בהמשך למפורט לעיל, את חומר הראיות בהתאם לטיעוניהם המפורטים של הסנגורים, ומצאתי, בניגוד לנטען, כי חומר הראיות מקים מצע ראייתי איתן, שיש בו לבסס לכאורה את העובדות והעבירות המיוחסות לשני המשיבים. בנוסף, הגעתי למסקנה כי בשלב זה אין להבחין בין שני המשיבים, ככל שהדבר נוגע למידת מעורבותם בעבירות על פי הראיות, וכי הם אכן ביצעו לכאורה בצוותא את עבירות הסמים המיוחסות להם.

אנמק להלן את החלטתי לגבי עוצמת הראיות, ואולם אקדים ואומר כי בתיק מצויות עדויותיהם של ארבעת הלקוחות, אשר **המשטרה הגיעה אליהם דרך מחקר תקשורת במכשירי הנייד של שני המשיבים**, ואשר המשיבים מכחישים כל קשר אחר עמם. מצע ראייתי זה, כשלעצמו, ואף ללא ראיות נוספות הקיימות בתיק, מבסס את הנטען בכתב האישום, מבלי שיימצא כעת תסריט חלופי שיהיה בו להוות ספק משמעותי בגרסת האישום.

7. כפי שמפורט באישום החמישי שבכתב האישום, חקירת תיק זה, החלה מעירונותם של שוטרים, שחלפו בניידת ביום האירוע, 30/11/17, בסמוך לשעה 21.30, באזור קניון נחמיה בקריית שמונה, הבחינו ברכבם של המשיבים ואלה עוררו את חשדם בהתנהגותם.

התגלגלות העניינים מפורטת בדו"ח המסומן יח', של רס"ם אמיר גאנם, ולפיו התעורר בו חשד, לאחר שנהג הרכב החל בנסיעה כששני נוסעיו הבחינו בניידת, בהמשך נסע הרכב במהירות גבוהה במטרה להתחמק מהמשטרה, ובהמשך, לאחר שהרכב עצר בתגובה לכריזה, הריח השוטר ריח חריף מאד של סמים מבפנים. בנסיבות אלה בוצע ברכב החיפוש, ונתפסו הסמים, המשקל שעליו שאריות סם, שני סכינים, ואף אגרופן בתא הכפפות, וכן שטר כסף החשוד כמזויף. בנוסף נתפס אצל שני המשיבים סכום הקרוב ל 1600 ₪ במזומן, וכן **שלושה מכשירי טלפון נייד, אשר המשיבים אשרו במקום כי הנם שלהם.**

דו"ח הפעולה, על פניו, ומבלי שייבחן כעת במבחן של מהימנות, מלאכה אשר תיעשה בו בעתיד ע"י המותב שישמע את העדים, מקים, להשקפתי, את הבסיס של "יסוד סביר לחשד" המקים סמכות לשוטר לבצע חיפוש ללא צו. סמכות זו מעוגנת **בסעיף** סעיף 29 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, הקובע כדלקמן:

"נמצא אדם בבית או במקום שמחפשים בו או בקרבתו, ויש יסוד סביר לחשוד שהוא מסתיר אצלו חפץ שמחפשים, או שרשאים לחפש אחריו - מותר לחפש על גופו..."

כידוע, בחינת חומר הראיות בשלב המעצר, מתבצעת במבחן שבו בהתאם לפוטנציאל הלכאורי להרשעה שבו. לא מצאתי, בהתאם למבחן זה, בניגוד לנטען, כי קיים בחיפוש שנעשה ברכבם של המשיבים פגם על פי סעיף 29 לפסד"פ או לפי ההרכה שנקבעה ברע"פ 10141/09 **אברהם בן חיים נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (**מיום 06.03.12**).

8. בהמשך לדו"ח הפעולה של השוטר אמיר גאנם, מתוארים נסיונותיו של המשיב מס' 2 להחביא סמים בתחתונו, והמשך להדיחם, יחד עם שקיות אריזה, באסלה בתחנת המשטרה.

9. השלב הבא שקידם את החקירה היה בדיקות שעשו חוקרי המשטרה למכשירי הטלפון של המשיבים, אשר נתפסו כאמור ברכב, ואשר המשיבים אישרו, כאמור, כבר בעת החיפוש ברכב, שהם שלהם.

החיפוש במכשירי הטלפון, שנעשה בצו שיפוטי, **הוביל למספרי הטלפון שבהם השתמשו הלקוחות** שרכשו, על פי הנתען, סמים מהמשיבים בהתאם למפורט באישומים 1-4. (ראה לעניין זה את המסמכים המסומנים נא', נד', נט', סט', ע', ו-ק' וכן את פלטי השיחות פא', שנעשה למכשיר טלפון מסוג "נוקייה" של המשיבים, והפלט קי"ב למכשיר האיפון של משיב 1. כזכור - כתב האישום ציין כי לאחר הזמנת הסמים באפליקציה, התקשרו המשיבים לכל אחד מהלקוחות כדי לתאם את המפגש לעסקת הסם. שיחה טלפונית זו אותרה בפלטי התקשורת והובילה ללקוחות.

יצוין כי בטעוניהם המפורטים של ב"כ המשיבים, הם לא חלקו על ממצאי התקשורת, ועל כך שהוכח לכאורה קשר טלפוני בין המשיבים לארבעת הלקוחות.

10. ממכשיר פלאפון, השייך למשיב מס' 1 שמספרו ... התקבל **איכון**, התואם את מסלול הנסיעה המיוחס למשיבים (כך לדוגמא המכשיר מעוכן ביום הארוע במושב שדה אליעזר, בסמוך לשעה 1330, השעה בה בוצעה העסקה נשוא האישום הראשון, שהתבצעה בשדה אליעזר. לפיכך - המשיבים אוכנו בכל מקום ומקום בו נכחו על פי כתב האישום לשם עסקאות מכירת הסם.

תוצרי העיון במכשירים הסלולריים מתועדים על דיסקים המצויים בתיק החקירה.

11. בהתאם למזכרו של החוקר מאיר חדאד מיום 10/12/17 (קג') נמצאו במכשירו הנייד של המשיב מס' 2 צילומים שלו עם סמים, **אישור שקיבל על כך שהוא סוחר מורשה של טלגראס**, צילומי סמים בשקילה, וחוות דעת של לקוחות. החוקר הדפיס דפים אלה מהדיסק, והם מסומנים עד'.

באותו ממצא, נראה בפירוש צילום מסך של המכשיר, אשר שמו של המשיב 2 מופיע בו ב"שומר המסך" שבו פרסום על "סאטיבה מטורפת שתעיף לכם את הראש" יחד עם מחירים, התואמים את המחירים ששולמו על ידי הלקוחות באישומים הנוכחיים (לדוגמא 5 גרם של סם תמורת 450 ₪), בנוסף קיימת במכשיר ביקורת (טובה ומחמיאה) מיום 17/10/17 לגבי משלוח קודם, אשר אין לטעות בו כי עניינו הספקת סמים.

מדובר בממצא מפליל ישיר לגבי עיסוקו של משיב 2 בסמים באמצעות האפליקציה.

יצוין כי המשיב 2 הכחיש סחר בסמים גם לאחר שהממצא הוצב בפניו, ובין היתר התייחס לתמונה שלו שנמצאה במכשירו, בה נראה לכאורה "מסניף" סמים, ואמר שמדובר בקמח.

12. במהלך החקירה התקבלה חוו"ד מעבדה לגבי הסמים, התומכת בטענה המיוחסת בכתב האישום, ואשר אין לגביה מחלוקת.

13. בחקירתם הראשונה מסרו שני המשיבים כי הסמים שנמצאו ברכב הם שלהם, וכי שניהם צורכים סמים בקביעות, והסמים הם לשימושם העצמי. המשיב מס' 1, שהנו בעליו של רכב הפורד, מסר כי שניהם סנינים והמשקל האלקטרוני משמשים אותו לתחביב הדייג, ושלל את האפשרות ששקל במשקל סמים. המשיב 1 אישר כי האגרופן שנמצא בתא הכפפות הנו שלו. שני המשיבים טענו שהגיעו מעכו, שם הם גרים, לאזור קרית שמונה, כדי לפגוש בחורות, אשר "הבריזו" (גרסת המשיב 2 מיום 1/12/17 עמ' 3 ש' 46). עוד צוין כי בכוונתם היה לפגוש אחד סטיב, מבית הלל, ואולם פרטיו של אותו איש לא נמסרו, ואיש כזה לא אותר.

המשיבים אשרו שוב בחקירתם שמכשירי הטלפון מסוג נוקיה, אייפון ושיומי, שנתפסו ברכב, הנם שלהם.

14. השלב הבא, היה איתורם של ארבעת הלקוחות, אשר פרטיהם נודעו למשטרה עקב המידע התקשורתית, חקירתם של הארבעה, ועיון במכשירי הטלפון הנייד שלהם. (ראה מזכר ע"ג-ע"ו)

כל אחד מארבעת הלקוחות, שנחקרו באזהרה, שיתף פעולה באופן מלא, ומסר כי אכן רכש סמים באמצעות אפליקציית "טלגראס". כל אחד מהארבעה העיד כי השאיר בעת ההזמנה **צילום של תעודת הזהות שלו** יחד עם צילום של דף הפייסבוק, וכי תוך זמן קצר יצרו עמו קשר ותיאמו את מקום העסקה. כל אחד מהארבעה תיאר רכב אפור(הלוקוח אבו סאלח תיאר רכב אפור, הלוקוח זהוה תיאר פורד פוקוס אפור ובו שני אנשים, הקטין ר"ר גם כן ציין רכב פורד פוקוס אפור, תוארה מסירה של הסם, לפעמים תוך שקילה מול עיני הלוקוח (על פי אבו סאלח).

15. מתיאורי הלקוחות, שביניהם הבדלים לכאן ולכאן, עלה כי המשיב מס' 1 היה נהג הרכב, ואילו המשיב מס' 2 היה לידו, וביצע את המכירה, אף ביקש מהלוקוח לכתוב ביקורת טובה על הסמים שנרכשו. מסקנה זו נובעת מתיאור החוזר בעדויות בהם מתואר הנהג כבחור מלא גוף עם עיניים בהירות (תואם את מראיו המצולם בתיק של משיב 1) ואת האדם שלייד הנהג שחום רזה עם זקן (תואם את מראיו של משיב 2)

16. מצאתי כי בהיקף הראיות שהצטבר בתיק יש די כדי להקים רף ראייתי לכאורי לגבי עבירות סחר בסמים. הראיות מוכיחות לכאורה כי עסקאות הסמים בוצעו ביום הארוע באמצעות אפליקציית הטלגראס. בניגוד לנטען, נראה כי בשלב זה, עדויותיהם של ארבעת הלקוחות, המפרטות בפירוט רב את כללי שימוש

באפליקציה האמורה, מבלי שהארבעה הכירו זה את זה, שכן המשטרה הגיעה אל הארבעה באקראי ובנפרד, ועדיין מסרו פרטים דומים מאד - מבססת באופן חזק את הטענה בדבר קיומה של אותה אפליקציה, כמו גם את הטענה כי נעשה באפליקציית ה"טלגראס" שימוש לסחר בסמים על ידי המשיבים.

17. מלבד ארבעת ההודעות של הלקוחות, שלשיטתי היה בן די גם אילולא היו ראיות נוספות לגבי תוכנת ה"טלגראס", קיימות בתיק, בנוסף, גם ראיות ממכשיר טלפון השיומי של המשיב מס' 2, שקיבל הודעה על כך שהוא "סוחר שעובר אימות" (לקט צילומים ע"צ), יחד עם תכתובות אשר מבהירות שמתקיימים עיסוקי סחר בסמים באפליקצייה.

18. יצוין כי המשיב מס' 2 בחקירתו מיום 6/12/17 עמ' 4 ש' 62 ואילך, מסר כי בעבר רכש סמים באפליקציית טלגרם, כך שגם מדבריו ניתן ללמוד שאפליקצייה כזו קיימת גם קיימת, ולא מדובר ב"פולקלור" אשר אין לגביו ראיות, כפי שעלה מטיעוני באי כוחם של המשיבים.

19. בנוסף לאמור לעיל, כולל תיק החקירה מזכר מפורט של החוקר מאיר חדאד מיום 11/12/17 לגבי מאפייניה של אפליקציית ה"טלגראס", על סמך נסיונו כחוקר, לרבות לגבי נטייתם של משתמשים למחוק תכנים שנשלחו באפליקצייה מחשש להסתבכות (כפי שאכן עשו הלקוחות בתיק זה) גרסה זו מבססת לכאורה ביסוס נוסף את טענות כתב האישום.

20. תיק החקירה מציע איפוא מצע ראייתי איתן לגבי ביצוען לכאורה של עסקאות הסמים באמצעות הטלפון. עניין התקשורת עצמו מוכח בפלטי התקשורת, המוכיח לכאורה קשר טלפוני בין המשיבים ללקוחות, ואילו עצם יצירת הקשר ומסירת ההזמנה באמצעות ה"טלגראס" מוכח לכאורה בעדויות הלקוחות, יחד עם ראיות הלוואי שבתוכן שנפרק מהמכשיר הנייד של משיב 2.

21. באשר לטענות כי לא מתקיים אלמנט ידיעת הגיל, הדרוש, על פי הנטען לאישום בעבירת הדחת קטין לסמים, מצאתי כי גם טענה זו דינה להידחות בשלב זה, וכי העובדה ששניים מהלקוחות היו קטינים בני 17, אשר הציגו בעת ההזמנה תעודות זהות, על פי טענתם, מבססת את הטענה כי המשיבים, לכל הפחות עצמו עיניהם לגבי גילם של הקטינים.

המודעות שנדרשת לעניין הגיל בעבירת הדחת קטין לסמים הנה "מודעות רגילה" אשר "עצימת עיניים" יכולה לבוא במקומה.

לעניין המחשבה הפלילית הנדרשת מנון הסם לקטין, מסביר כבו' השופט קדמי בספרו "על פקודת הסמים המסוכנים", בעמוד 188, כך:

"כאמור, המדובר כאן בעבירה של "מחשבה פלילית", ובתור שכזו חייבת להתקיים אצל הנאשם מודעות, לעובדת היות המקבל "קטין"; ואין לדבר על "פזיזות" בהקשר זה, שהרי מושג זה שוב אינו מבטא יחס נפשי כלפי הנסיבות.

עם זאת, "עצימת עיניים", כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, שקולה כנגד "מודעות"; ונראה כי נטילת "הימור, בעניין זה תיבחן במסגרת ההוראה האמורה."

במקרה זה, שבו המשיבים לכל הפחות התעלמו מהמידע המפורש לגבי קטינותם של שניים מהלקוחות, שגילם נלמד מתעודת הזהות ששלחו באפליקציה - מתקיים לכאורה היסוד הנפשי של ידיעת הגיל.

לא מצאתי מחדל חקירתי בכך שהמשיבים לא נשאלו בחקירתם אם היו מודעים לגילם של שני הקטינים, וזאת כיוון שהמשיבים הכחישו ממילא את עבירות הסחר בסמים, ובהתאם הכחישו גם כל קשר לארבעת הלקוחות, לרבות שני הקטינים, וזאת גם לאחר שהוצג בפניהם מידע תקשורתי לפניו נמצאו השניים בקשר טלפוני על אותם לקוחות.

22. נוכח איתנותו של המצע הראייתי, מצאתי כי אין להידרש בשלב זה לטענות בדבר מסדרי הזיהוי, אשר קויימו רק לשני הבגירים, ושבהם היה זיהוי חלקי, שכן מדובר בראיות נוספות מעבר לנדרש כעת לקיומו של רף "ראיות לכאורה". כך הוא הדבר גם בדבר זיהוי הרכב שזיהה אחד הקטינים במגרש החנייה, שלגביו נטען כי מדובר בזיהוי חסר ערך. אין לטענה זו נפקות כעת, משנמצא כי רמת ההוכחה לכאורה גבוהה גם בלעדי עניין זה. גם אי קיום עימותים איננו משמעותי בנסיבות האמורות.

23. נותר עוד להתייחס לטענתו של המשיב מס' 1, לפיה חלקו היה פחות מחלקו של המשיב מס' 2, וכי חלק זה מגיע לחלקו של "מסייע" לעבירות לכל היותר. בשלב זה, גרסת המשיבים היא כי הם שוללים מכל וכל עבירות סחר בסמים לאחרים, וטוענים כי הגיעו לאזור קרית שמונה לבילוי משותף.

העבירות בוצעו על ידי שני המשיבים, תושבי עכו שהגיעו לאזור קרית שמונה ברכבו של המשיב מס' 1 שנהג ברכב. שיחות הטלפון בוצעו ללקוחות גם ממכשיר הטלפון של המשיב מס' 1 (פלט קי"ב), ולא רק ממכשירו של המשיב 2. כשראו את השוטרים בקניון נחמיה, החל המשיב 1, שהיה הנהג, בנהיגה מהירה, אשר לפי השוטרים נועדה להתחמקות מהמשטרה. גרסאות הלקוחות מתעדות מעורבות משותפת של השניים, למרות שהמשיב 2, אשר ישב ליד הנהג, אכן היה דומיננטי יותר באינטראקציה עם הלקוחות, ולמרות שרק הוא, ולא משיב 1, החזיק במכשיר הטלפון שלו אישור על כך שהוא "סוחר מורשה, של טלגראס". בסופו של דבר - איני רואה הבדל משמעותי בין השניים בשלב זה, ואני מסכימה עם טענת כתב האישום כי לכאורה מדובר ב"מבצעים בצוותא" בהתאם להוראותיו של סעיף 29 לחוק העונשין.

עוד יש לציין כי לחובת המשיב 1 ולחובתו בלבד עומדת עבירת החזקתם לכאורה של שני סכינים ואגרופן בתוך הרכב המבוססת על ראיות חזקות, למרות טענות כי הסכינים משמשות לדייג. הטענה לגבי שימוש לצורכי דייג איננה רלוונטית לגבי כלי הפוגעני שהנו אגרופן, ונראית בלתי רלוונטית גם לגבי שני הסכינים, בנסיבות תפיסתו של המשיב 1 עם שני סכינים ברכבו, באצבע הגליל, מרחק ניכר מקו החוף.

אני קובעת איפוא כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי אשמתם של שני המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, בלא כל חולשה משמעותית רלוונטית לשלב מוקדם זה.

עילת מעצר

24. באשר לעילת מעצר - עילת המעצר הסטטוטורית, שנקבעה בחוק לגבי עבירות סמים חמורות, בהתאם לסעיף סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, נשללת "רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, שבהם ניתן להצדיק שחרור לחלופת מעצר" (ראה כדוגמא לגישה זו של בית המשפט העליון את ההחלטה בבש"פ 7999/12 ג'רבי נ' מ"י)

גרסאותיהם של המשיבים, לפיה שניהם משתמשים בסמים באופן קבוע, אך בה הם שוללים את העבירות המיוחסות להם, איננה מחלישה בשלב זה את חזקת המסוכנות מפניהם, שנקבעה כאמור בחוק.

מדובר בתופעה חדשה ומתעצמת של סחר בסמים באמצעות אפליקציה חדשה, הנפוצה במחוזותינו בתיקים רבים מהזמן האחרון. זהו סחר בסמים, פשוטו כמשמעו, אשר חידושו הוא בקלות שבביצועו, מול הקושי שבאכיפת חוקי הסמים לגביו ובאיתור העבריינים. במקרה זה, נתפסו המשיבים באקראי לאחר שהשלימו לכאורה ביצוען של ארבע עסקאות סמים, במספר שעות, על פי דרישה.

הקלות היתרה שבביצוע העבירות הביאה למכירת סמים לשני קטינים, על כל החומרה שבדבר, וזאת מבלי ששני המשיבים התעכבו מוסרית או מעשית על חומרת מעשיהם, שכשעיניהם סומות לנתוני גילם של הנערים שרכשו מהם את הסם.

מדובר בנסיבה חמורה המעידה על היעדר מוסר ועל מסוכנות (לעניין מסוכנות מיוחדת הנשקפת מעירובם של קטינים בעבירות סמים ראה את ההחלטה בבשפ 2374/09 **אשקרמוסאני מדינת ישראל**)

25. המשיבים, בני העיר עכו, הגיעו במה שנראה כעיסוק ייעודי ומאורגן, לאזור קרית משונה, ונתנו מענה יעיל "שרותי" ומהיר, לדרישת מתקשרים באפליקציה, כשסיפקו סמים, תוך זמן קצר מרגע שהוזמנו באפליקציה, ישירות ברכב, שבו סמים, ומשקל. השניים נעו כרכב משלוחי סמים בין נקודה ונקודה, ונתפסו רק בשל יד המקרה.

למשיב 2 עבר פלילי בלתי מבוטל והוא אף ריצה מאסר לא זניח בעברו. למשיב 2 אין רישום פלילי זולת עבירת עריקות, ואולם לנוכח חומרת העבירות אין בהיעדרו של עבר פלילי כדי לבטל את חזקת המסוכנות.

קמה עילה ברורה למעצר, ועילה זו עניינה מסוכנות הנובעת מסוחר סמים, אשר רבות נאמר בפסיקה לגבי מניעיהם לעבירות, ולגבי העדפתם את בצע הכסף על פני שיקולי טובת הזולת.

לגבי שיבוש מהלכי משפט - לכאורה אין חשש מובהק לכך שהמשיבים ייצרו קשר להדחת הלקוחות לבל יעידו נגדם, ואולם גם אפשרות זו - אין לשלול אותה מכל וכל, למרות היעדר היכרות בין המשיבים ללקוחות שבהם שני קטינים.

מדובר בארגון עברייני אשר הנסתר לגביו רב על הגלוי, ואשר עוסק בהפצת סמים באמצעות סוחרים, שהמשיבים נמנים עמם. ההנחה לפיה שלומם של עדים נגד סוחרים בארגון זה מובטח, ואין כל סכנה שנשקפת לעדים אלה - עלולה להיות הנחה שיש בה מן השאננות.

חלופת מעצר.

26. המשיב מס' 1 הציע לשחררו לבית הוריו שבעכו, ואילו המשיב 2 ביקש להשתחרר לבית סביו, אך סבו וסבתו לא התייצבו לדיון. כמצוות המחוקק, בדעתי לבחון אם קיימת חלופת מעצר שיש בה לענות על מסוכנותם של המשיבים. לשם בדיקה זו, כמו גם לשם פירוט התמונה באשר לסיבותיהם של שני המשיבים, ולרקע ביצוע העבירות על ידם לכאורה, החלטתי להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינם.

נקבע איפוא לקבלת תסקירי מעצר ליום 18.1.18 שעה 09:00.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

המשיבים במעצר עד החלטה אחרת.

המשיבים יובאו לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, במעמד
הנוכחים.**